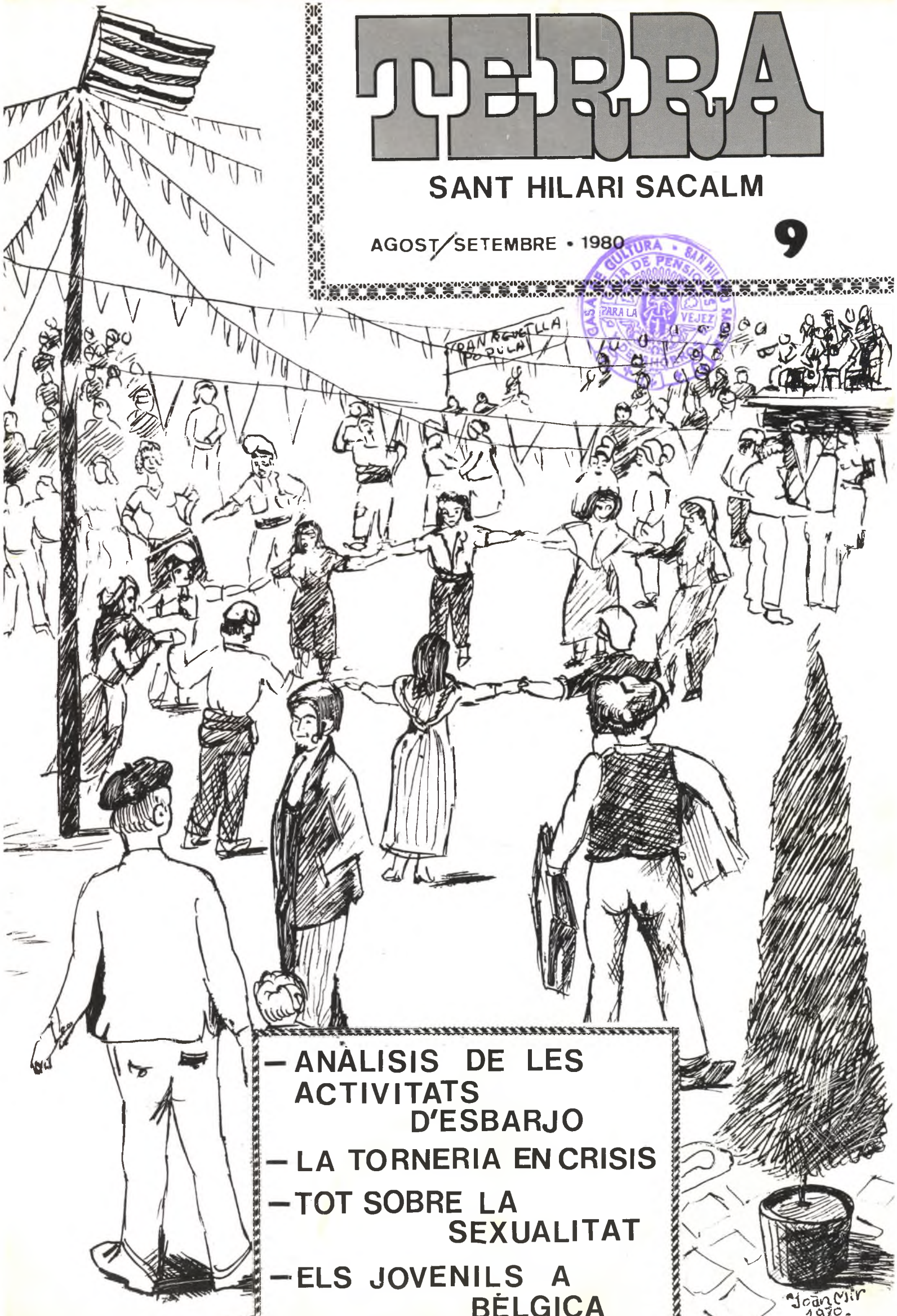

TERRA

SANT HILARI SACALM

AGOST/SETEMBRE • 1980

9

- ANÀLISIS DE LES ACTIVITATS D'ESBARJO
- LA TORNERIA EN CRISIS
- TOT SOBRE LA SEXUALITAT
- ELS JOVENILS A BÈLGICA

Joan Mir 1970.

NORMALITZEM EL CATALÀ

PARLEU BÉ EL CATALÀ

BARBARISMES

Un barbarisme és un mot o una forma de dir foragters, usats dins una llengua que ja té mots propis per expressar la mateixa idea.

Exemple: "Bueno, aneu al vostre puesto i escriviu els dos apellidos". Els mots "Bueno, puesto i apeñlidos, ja veiem que no són catalans; se'n diuen barbarismes. Per tant, cal dir: Bé, aneu al vostre lloc i escriviu els dos coqnoms.

He menjat enciamada i membrillo, menos mal!

Cal dir: He menjat ensaimada i codonyat, menys mal!

"Enciamada" és una amanida d'enciam.

No diguem: Quin xisto més maco!

Cal dir: Quin acudit més bonic!

Si diem: "M'he enterat que el teu tiet pateix una enfermetat", hem dit tres barbarismes: Cal dir: M'he assabentat que el teu oncle pateix una malaltia.

I si ara digués per acabar: "Em despedeixo i hasta un altre dia. Adió", hauria comès tres faltes. Hem de dir: M' acomiedo i fins un altre dia, Adéu".

Observator.

"¿Hasta cuándo?"

FOTOS DE CALAIXERA

6. SANT HILARI SACALM - Passeig de la Font del Pico
L. Roisin, fot. Barcelona

Edita: PAX -

Coordina: GRUP PER A LA DEFENSA DEL MEDI AMBIENT - COMITÈ ANTIURANI

NOTA: Aquest butlletí és plural. Els coordinadors volem respectar la llibertat d'expressió dels col·laboradors, **tot remarcant que cada autor es fa responsable del seu escrit**. Així mateix, TERRA se compromet a publicar i respectar totes les rèpliques, matitzacions, suggerències o queixes, sempre que s'ajustin al respecte que mereixen les persones o institucions.

EXPECTACIÓ DE ÇARA LA TARDOR

Ah!, l'estiu. La calor, les vacances, el turisme, les excursions, el color dels boscos, l'aigua de mar o de piscina, les revetlles. Al carrer, les sardanes... les festes. Tothom canvia la seva vida quan arriba l'estiu.

Oh! l'estiu. El sindicat finalment ha desaparegut. Les rates de les escombraries baixen "estiuencjar" al carrer de l'Hospital. Més empreses o tallers que acomiaden als treballadors. Les patates que surten com mosques. La pudor de la riera gràcies a les granges. Les festes que buiden les butxaques. La revista que vegeta.

Ah! l'estiu. Les vacances pagades, la terra que dóna els seus fruits, els bosquerols a les sis del matí, les vacances escolars, llegir el diari amb tranquil·litat, treura la dona a ballar, anar a les discoteques fins que canti el gall, els concerts de música, les sardines, aquell envelat anhelat, aquella il·lusió.

Oh! l'estiu. La continuada despreocupació per les alternatives socials, el cotxe i la betzina que mai s'arronsen, ombres d'arbres perdudes. a

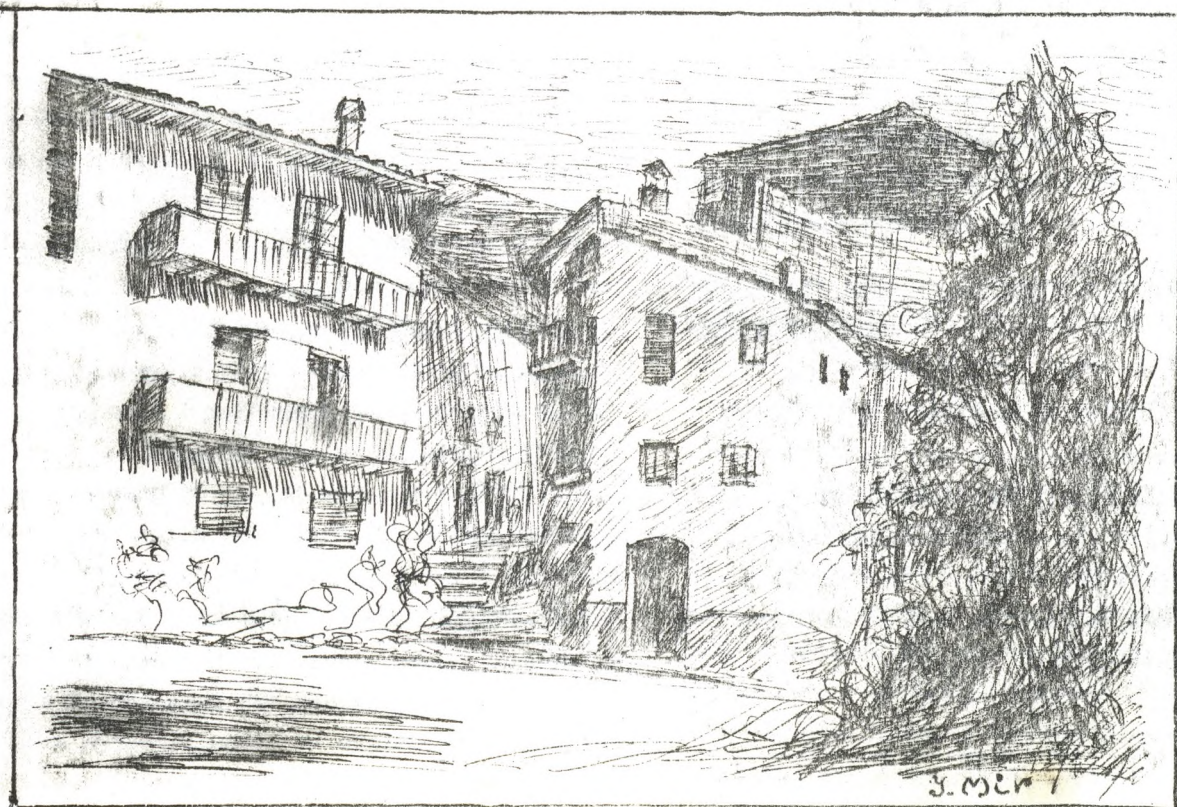
quells que llençen les deixalles a la riera, l'Ajuntament sense diners, les vacances dels regidors aquell que se li ha acabat la feina, les obres il·legals, la televisió que ofega, aquell torneig inassolit, la paga acomiadada, la festa Major sense festa.

Tot igual com sempre. Res no canvia. Tot segueix el ritme establert. Any rera any, el mateix. Així si alguna novetat... però, essencialment, tot com l'any passat. Igual. Del mateix color.

Dientre!, la tardor. La remor dels acomiadats, els diners que desapareixen, el turisme emigrat, entitats cremades, l'Ajuntament sense diners, la normalització que es desnormalitza encara més, les fulles cauen i el sol es dilueix, els camps amb rostolls, la revista i el compromís, els regidors tornen i el batlle descansa, l'atur, les escoles plenes fins a dalt, el desengany i la resignació d'aquells anònims, les festes s'acomoden, la riera amb merda i amb pudor disfressada, el casal d'uns avis, aquells bancs que s'omplen durant els dies feiners a tothora, el cotxe i la betzina que engreixen, la televisió que ofega.

Tot, però, prossegueix aquell ritme traçat fa temps. Expectació.

T E R R A

ANÀLISI DE LES

La realització de nombroses activitats durant tot l'any, principalment durant l'estiu, n'és el tema central d'aquest exemplar. Raons? La importància que adquireixen esdeveniments d'aquests tipus, sobre tot en l'aspecte de trencar la freda comunicació existent entre els hilariencs, ens ha fet dirigir els trets d'aquesta secció a fi de què, a través de l'opinió de diverses entitats, els lectors aconseguixin conèixer la crua realitat que hi ha rera aquestes iniciatives. D'aquesta manera, en Josep Puig -Comissió de Festes-, en Jaume Fàbregas -Grup Sardanista- i en Ferran Porta -CIT- ens explicaran fil per randa la seva opinió de la tasca portada a terme. Aquest treball ha estat redactat per la taula coordinadora de TERRA.

COMISSIÓ DE FESTES I PROPAGANDA

Com ha anat econòmicament la Setmana de la Juventut?

La part econòmica ha sigut treta del fons dels altres anys, no s'ha rebut cap ajuda (la subvenció de l'Ajuntament encara no ha arribat); és a dir, hi havia autofinanciació. El fons dels anys anteriors era d'unes 45000 pessetes i aquest any el dèficit serà d'unes 40000. Lamentem que l'única activitat que tenia que pagar-se (el teatre) es va recaudar 15000 pessetes, la meitat de les despeses; i les altres activitats, al ser de franc, varen tenir un gran èxit de públic.

Per què les actuacions gratuïtes tingueren èxit?

Perque la gent està acostumada a que els particulars i entitats públiques fan els actes de franc, a costa dels organitzadors; que tenint solucionat la qüestió econòmica, no necessiten preocupar-se de mentalitzar a la gent que tot tipus d'activitats s'han de finançar amb la gent que disfruta d'aquests actes.

Com valoraries les altres activitats de l'any a Sant Hilari?

Aprincipi d'any una de les principals va ésser la celebració del CL aniversari del Via Crucis Vivent. Cal destacar que els joves organitzadors era el 2^{on} any que la portaven a terme. A part cal destacar la concentració de manales (armats) i el gran resó de públic que es trobava el divendres Sant, dia del Via Crucis, que omplien tot els carrers de Sant Hilari. També cal dir el gran resó publicitari en els medis de comunicació: diaris (portada i dues planes de "EL CORREO CATALAN"), ràdio, ... Un altre punt important de la Setmana Santa és que es va reduir el pressupost, les dues activitats (CL aniversari i Via Crucis Vivent) varen costar 225000 pessetes.

L'altre activitat a destacar va ser els 25 anys de la Senyera dels Nois Alegres, que va portar la innovació de l'envelat i atraccions de primera línia.

La sardanada també va ser un acte important, l'organització del barri del Serrat va ser magnífica i també l'assistència de públic, esperem que el Serrat cada any faci la festa cada 19 de Agost.

ACTIVITATS

D'ESBARJO

Festa Major: aquest any ha sigut molt senzilla (s'ha trobat a mancar el "sopar de duro"), a causa de que després del nombrós número d'activitats fetes durant l'any, el pressupost de la Comisió de Festes era molt esquitit. Cal agrair la col·laboració de totes les entitats que han fet que tinguessim un estiu amb moltes activitats (quasi bé activitat per dia).

Creus que el pressupost de la Comisió de Festes pot ser més gros en un futur?

Comptant amb la col·laboració de la gent afectada (hotels, bars, botigues, ...) pel turisme, ja que les activitats, siguin de l'entitat que sigui, tindrien que ajudar-les econòmicament.

Què en penses de les festes populars de barri?

Són festes que desde l'Ajuntament s'haurien de potenciar al 100%, ja que actualment la col·laboració que fa la comisió de festes, dintre les seves possibilitats, és més tècnica que econòmica.

Creus que els organitzadors estan capacitats per portar les festes endavant?

La capacitat dels organitzadors (encara que sigui pocs) no es pot posar en dubte, però sí que hi manquen molts col·laboradors. A diferència d'altres pobles, que disposen de col·laboradors i els falten organitzadors, a Sant Hilari és a l'inrevés.

Quina explicació donaries de la gran diferència d'activitats dels mesos d'estiu en relació al rest de l'any?

El problema principal és que a l'hivern, la Comisió de Festes li manca planificació per la falta de pressupost. El segon problema és el de no disposar de local tancat. I per últim, com a conseqüència del primer, econòmicament les activitats (sobre tot a l'hivern) no es poden autofinçar.

Com a conclusió, com valoraries aquest any?

Particularment, he d'estar eufòric per la quantitat d'actes que s'han fet durant tot l'any però analitzant fredament, tot aquest any, trobo a mancar la col·laboració d'elements bons, que fan falta dins la Comisió de Festes.

GRUP SARDANISTA

Fa ja sis anys que un grup de gent de Sant Hilari, 7 concretament, es varen proposar organitzar uns cursets d'ensenyament de sardanes, oberts a tothom i molt especialment a la mainada.

D'aquells cursets se'n varen derivar altres activitats, relacionades sempre amb el món de la sardana, i així va néixer el "GRUP SARDANISTA DE SANT HILARI DE SACALM". Si al principi eren 7 persones ara compten amb 190 socis i 9 que constitueixen la junta. Cal remarcar que fa un any i mitg varen aprobar estatuts.

La tasca engegada per aquesta gent era i continua essent difícil. Els problemes que han hagut de superar no han estat deguts a l'organització interna del grup, sino a la resposta del públic. És trist -diuen- que a l'hora d'elegir entre la discoteca i un aplec

3º APLEC: "ESTEM DECEPCIONATS; PERÒ VOLEM TIRAR ENDAVANT AMB L'IL·LUSIÓ DE FER NOVES COSES I MILLORS".

hi hagi més gent disposada a anar a la discoteca que a l'aplec, tenint en compte que l'aplec es fa una vegada a l'any".

-Bé, potser caldria començar a parlar dels cursets. Com varen anar?

Hem fet 4 cursets a Sant Hilari i 1 a Espinelves. Tots han funcionat bé i la canalla hi tenien afecció.

-Però el que veig es que a l'hora de ballar sardanes hi ha poca mainada.

Si, potser són massa joves i no s'ha agafat massa en sèrio, tenen ganes de jugar i és normal. Mira, per entendre'n's podríem dir que de 100 que venen, 75 aprenen a ballar-ne, 45 en ballen i només 5 en saben repartir.

-A part dels cursets heu fet altres activitats. Podríeu fer un balanç de com han anat?

Si hem organitzat 4 concerts de sardanes, 3 aplecs i ja fa 3 anys que ens cuidem de les sardanes de l'estiu. A part hem col·laborat amb altres entitats i estem disposats a col·laborar-hi sempre que ens ho demanin.

-Sembla ser que aquest últim aplec ha estat el més criticat, sobretot pel fet de tancar la plaça Gravolosa. Què en penseu de tot això?

Mira, els dos primers aplecs es varen fer a les Escoles nacionals i a tots dos varen tenir dèficit. Llavors vàrem pensar que potser si es feia a un lloc més cèntric la gent hi vindria més. La plaça Gravolosa és un dels llocs més cèntrics del poble i la gent hi havia de passar gairebé forçosament. En quant al tancament de la plaça és lògic. A tots els aplecs se paga una entrada i per tant s'havia de fer en un racó més o menys tancat. Mentres tancàvem la plaça vàrem escollir moltes coses, però per sort no varem fallar i algunes persones ens varen felicitar per la bona organització i treball.

-Entretant la gent encara no ha entès massa bé la diferència entre una ballada de sardanes a la nit d'un dijous i un Aplec on hi participen diverses cobles.

i hem arribat a la conclusió que la gent només entra si no paga entrada o no. Quant un acte és gratuït no hi falta mai gent, però a l'hora de pagar una entrada sembla que ja no els hi agrada tant. Això ha quedat demostrat aquest estiu en moltes activitats. Mira, no és dir que hi havia més gent el dijous a la nit que el diumenge a l'Aplec. Això és trist. El preu era de 200 pts., que és el preu estàndar a tot Catalunya, i considerem que no era car.

Per altra banda, la gent que va entrar va quedar satisfeta i les cobles varen estar a l'altura que demanàvem. Es van estrenar 3 sardanes: "L'aplec de Sant Jordi" i "L'avi violí" de'n Tudela i "L'avi Ximeno" de'n F. Miracle.

-Quin dèficit hi ha hagut?

-Hi va haver 150.000 pts. de dèficit. Alguns particulars es varen oferir per ajudar-nos. Comptem també amb la recaudació del ball que es va fer a la nit i

que sens dubte va tenir més èxit que l'Aplec.

Hem de dir, però, que la qüestió econòmica no ens preocupa tant com la qüestió moral. L'economia es pot solventar. Ens preocupa molt més la reacció de la gent envers un acte que per nosaltres representa molt més que 200 pts..

-Així doncs, esteu desanimats?

Més que desanimats estem decepcionats, però la nostra reacció ha estat positiva i pensem tirar endavant amb l'il·lusió de fer noves coses i si pot ser, millors.

De moment ja estem preparant un Concert de música catalana amb "La Principal de la Bisbal" que molt amablement ens cedirà en Villaret.

Per l'11 de setembre ja tenim llogada la cobla "Ciutat de Girona", amb col·laboració amb l'ajuntament i després anirem de cara a Sant Jordi i evidentment del 4º Aplec, que ja entrarà al calendari d'aplecs de Catalunya.

-Així seguireu treballant sempre amb el mateix objectiu: la sardana.

Si, el nostre objectiu és vetllar perquè la sardana es mantingui com a factor, determinant d'alguna manera, de la nostra cultura, i per altra banda fer que a l'hora de ballar una sardana tothom hi pugui participar.

● Durant vuit dies, els habitants del poble sevillà de Matianela, entre 600 i 800 habitants, han fet una vaga de fam per donar a conèixer la seva difícil situació econòmica de "jornaleros". Segons diuen, això és el començament d'una lluita més complexa a fi de demanar la REFORMA AGRARIA.

FERRAN PORTA - C I T -

Són les sis en punt d'una de les tardes més xafegoses d'aquest mes d'agost. En Ferran Porta, membre del Centre d'Iniciatives i Turisme (C.I.T.), ve disposat a deixar sentat, amb força voluntat personal, tot el que fa referència al C.I.T. i la seva problemàtica davant el magnetòfon, al qual, com una tercera persona convocada, restarà en silenci, però amb un pam d'orelles, entre l'entrevistat i l'entrevistador. En Ferran durant aquests tres quarts d'entrevista, intenta, a grans trets, deixar clar tota l'evolució d'una iniciativa engegada ferà cosa d'un any i escaig "per una colla de persones procedents del sector de bars, hotels, botigues i restaurants, a fi d'engegar una campanya turística, fins enguany, inexistent".

El C.I.T., qual estructura es basa en un president, Josep Me Pons, i un sots-president, els quals encapçalen a tres comissions: econòmica, propaganda i festes. És a partir d'una reunió amb els estiuiejants, quan s'intenta cercar una comprensió entre els objectius de l'organització i aquests, cosa que, com afirma en Ferran, "no s'ha assolit". La raó principal d'aquest estrèpit, sembla ésser, estriba en la manca de col.laboració de la gent del poble, principalment en el sector turístic, i en la falta de recursos econòmics, ultra d'una incomprensió per part de l'Ajuntament i d'una manca de col.laboració d'altres organitzacions turístiques. Amb tot, però, s'han aconseguit fites importants, fins ara inexpugnables per la planificació turística portada a terme durant l'època franquista. No obstant deixem que sigui en Ferran qui ens concreti els objectius assolits.

Assoliments del C.I.T.

"Vull remarcar un fet important: l'aparició de les diapositives de Sant Hilari per la televisió. Tant sols en aquest aspecte, ja és quelcom. També, és important la propaganda en els diaris".

En Ferran continua: "un altre punt ha estat el follet d'informació sobre botigues i comerços del sector turístic, com també la primera plana que publicarà "La Vanguardia" sobre Sant Hilari dintre d'un mes i mig". En aquest aspecte, en Ferran, agraeix la col.laboració desinteressada de Casals Ginesta, qui ha recolzat en tot moment la promoció de Sant Hilari a l'exterior. Sobre la promoció de Sant Hilari a l'exterior, "cal donar

una imatge de Sant Hilari a Catalunya més forta no pas l'actual", explica en Ferran, "ja que en una reunió de zones turístiques, ens consideraven en el darrer esglaió del turisme a Catalunya, quan Sant Hilari havia estat un dels pioners en forma turística".

Tal vegada, l'acte de més renom de tots els organitzats, ha estat el "Sopar de duro", que després fou copiat per altres pobles de Catalunya, els quals, a pesar de tot, no aconseguiren la varietat i l'assistència del nostre. Tot i que hi hagueren defectes d'organització, per altra banda, del tot comprensibles en ésser la primera vegada que s'organitzava, és el "Sopar de duro" on la promoció vers l'exterior ha tingut més ressó. Després d'aquest en Ferran analitza, fil per randa, els actes amb més entitat que ha organitzat el C.I.T.: "La festa d'havaneres, durant el setembre, també és important, el Tri-Centenari de les aigües, és on en Ferran mostra l'imatge del pessimisme i l'abandó...".

Comença per sentenciar: "el Tri-Centenari ha fallat, principalment, en l'aspecte econòmic. Un programa amb tant contingut, sens dubte, l'economia havia d'anar lligada amb el dens contingut". Prosegueix, bo i dient que "ens moquarem en tot lo possible per trobar recolzament econòmic, però dissortadament no ha estat possible. Per tant, el Tri-Centenari de les aigües ha quedat mort. Sense se aportació econòmica no és possible portar a terme un programa de tanta rellevància que en mereixia uns tres cents anys d'obertura de les aigües". Arribat en aquest punt, en Ferran recorda l'acte inaugural d'aquesta festa allà el desembre i l'èxit aconseguit.

"El poble abans que el turisme"

Aquest és potser un dels punts més polèmics que hi ha en el poble. La qüestió d'aquesta polèmica es pot centrar en què és el C.I.T. una organització que treballa vers els turistes, i per tant tota la programació dels seus actes va dirigida cap aquesta gent, o bé al contrari, intenta cercar una programació equilibrada de cara als hilariencs i els estiuiejants. El C.I.T. s'ho planteja així: "pensem bé una cosa: que si treballem pel poble, aconseguirem, sens dubte, un Sant Hilari millor i, en conseqüència atraurem més turisme, perquè, si ara és privilegiat, després ho serà molt més. Pensem que el sector turístic és important pel poble; i si així ho pensem -prosegueix en Ferran-

LA TORNERIA EN CRISI

Aquest treball tenia que haver-se publicat en l'especial de Festa Major del Punt Diari. Com s'explica en la notada l'altra plana, això no fou possible degut a la manca d'espai del diari. Malgrat tot, no volem deixar que aquest treball resti en un arxiu fred i fosc d'un diari, per lo qual ens hem decidit a publicar-lo íntegrament a TERRA. Creiem que l'entrevista amb un empresari, en aquest cas en Francesc Brugués, pot tenir un interès evident donada l'actual situació econòmica.

T E R R A

-Quins són els sectors econòmics més importants en el nostre poble?

Bé, la indústria principal que encara predomina, segueix essent la torneria. La que ha baixat enormement sembla que és la de ferros. La indústria turística es manté a un bon nivell (aquest any ha sigut una mica regressiu en relació als altres anys). La temporada no és tan bona com els altres anys, però considero que en comparació als altres llocs, encara es va aguantant.

-Pots explicar una mica l'evolució històrica de la torneria?

Crec que va ser el cèlebre Pau "Torner", suposadament deuria ser el pioner, aleshores es va ampliar a les famílies Ripoll.

Des de l'any 1965 va ser quan es va desenvolupar fortament el "negre", es va passar uns anys d'una evolució molt forta. Principalment E.E.U.U., hi havien clients americans molt bons, i avui, en canvi, als E.E.U.U., no hi enviem, al menys nosaltres, ni cinc cèntims, només n'enviem a centre Europa.

-Van evolucionar així o hi va haver alts i baixos?

Alts i baixos no, des de l'any 1965 fins el 1977/78, va ser sempre progressiva, proba hi ha de la part demogràfica que has vist d'aquets anys, que ha anat pujant. Ara bé, de l'any 1978 fins ara, veiem estancats i més aviat enrera, aquest és més o menys el meu criteri.

-Importància que té per la població activa el nombre de treballadors i el nombre de fàbriques.

Anys enrera erem unes 43 empreses entre fusta i ferro; en aquest moment les de ferro han baixat una mica, potser són 35. Hi ha empreses que si no han pigat hi queda només l'amo. El nombre de treballadors d'aquest sector és de 700 o 800, no ho he comptat, però més o menys és així.

-Aquest producte té pervindre en el camp de l'exportació?

De pervindre sí que en té, si ens millorem en la qualitat. En té si busquem nous mercats i nous clients. En aquest viatge que vaig a fer cap a Alemanya, és de captació d'altres cases importants. Han desaparegut clients tradicionals, en canvi, ens hem d'obrir camps diferents del que es feia abans de l'ajut de regal. Ara anem ja cap a un tipus de peça més grossa, hem canviat. Per tant, és un altre mercat que és el que estem intentant buscar ara, per no quedar-nos aquillossat i poder mantenir l'actual producció.

-Països que ens compren més.

En primer lloc està Alemanya que ens absorbeix un percentatge molt gros, quasi bé un 90% (sempre parlo de la meua empresa). França ha baixat molt, però segueix comprant bastant. Itàlia, més que res, en assumeix de vins (articles de botelleria). En menor escala Bèlgica, Holanda i, en canvi l'únic mercat que mai comprat res és Anglaterra.

-Sembla ser que continua l'escalada de dèficit comercial (balança de pagaments). Quines mesures podrien solventar aquesta situació?

d'esforçar en buscar novetats inclús en camps que no hi hagièssim pensat mai. Crec que les empreses ens hem d'esforçar en fer novetats i buscar noves cases.

-El "negre" serà un producte a extingir?

El "negre" potser d'ací uns anys tornarà a desenvolupar-se, però passarà uns anys en que encara que en continuarem fabricant, serà un sector minoritari. A nivell de govern, tot el que sigui ajudar a l'exportador en desgravacions fiscals; per descomptat, fer més promoció comercial, que ens ajudessin a anar a fires, i que ens ajudessin a través de les Càmeres tinguent una certa informació, però és bastant limitada.

A nivell d'estat el problema més greu que tenim és el de la Seguretat Social. Si les càrregues de la Seguretat Social són insostenibles moltes empreses han de tancar només per això.

-Com es troben les torneries en el moment actual i de cara al futur?

En aquest moment de transició, passant de la força "negre" a la "blanca", les empreses s'han

LA FESTA MAJOR I PUNT DIARI

La sortida de l'informe especial de Sant Hilari el passat trenta d'agost, elaborat per TERRA, centrà un expectació patent entots els hilarients, tan mateix com l'any passat. Ultra d'aquesta expectació, anteriorment es palesà un esperit de col.laboració amb aquest informe per part dels comercis i botiguers en general a través de la nombrosa publicitat que s'hi publicà. Tothom, per tant, estava interessat en aquest esdeveniment, un més, de la Festa Major. Ja no diem de nosaltres, els coordinadors de TERRA, que amb un espai de temps escaient s'intentà col.laborar d'actualitat, cosa que, per altra banda, no pogué ésser publicat tot per manca d'espai, com són l'entrevista sobre la torneria, "el perfil humà de l'escultor N. Pujol i una part de l'article de l'Angel Serradesantferm. També es suprimiren d'altres col.laboracions, entre elles en S. Clos, per manca d'espai, com també el programa de la Festa Major.

Amb tot, però, aquí no radica ni de bon tros el motiu d'aquesta nota. D'aquesta manera, tenim que manifestar el nostre desengany davant la incompetent actitud de l'empresa distribuïdora de Punt Diari, la qual, a causa d'una distracció a l'hora d'empaquetar el feix de diaris de l'especial de Sant Hi-

lari, s'ha desentés de la nota tramesa per l'administració del Punt a petició nostra, perquè aquella diada fossin tres-cents els diaris enviats, i no, pas, com dissortadament ocorregué, els vint diaris que arriben normalment.

Malgrat tot, tampoc aquí conclueix la peregrinitat vers aquesta diada de l'especial de Festa Major. És a partir d'aquí, on comença un nou embolic: la tramesa de nous diaris només a una llibreria. No volem pas entrar en la qüestió comercial i privada d'una llibreria. No! No obstant, aquesta vegada, l'empresa de Punta, concretament de cent-cuaranta-cis, fou encomenada per la llibreria en qüestió, Esports Joen, davant la manca de diaris que constantment eren sollicitats. Aleshores i degut a l'exhauriment de diaris en l'administració del Punt, no es pogué satisfer equitativament a les dues llibreries, quedant com a més perjudicada en tot aquest enrenou llastimós la llibreria Deza.

Noaltres ens sentim desil.lusionats davant l'incomprensible actitud de la distribuïdora, quedant-ne afectats el poble en general, el nostre esperit col.laborador i les llibreries, principalment la llibreria Deza.

ESpanya a la OTAN? (2ª)

TERRA:

En aquesta segona part tractarem l'O.T.A.N. des del punt de vista espanyol i la seva possible entrada.

Per a començar hem de fer una mica d'història; nosaltres, des de 1953 tenim al nostre país bases americanes (Rota, Torrejón, Saragossa,...) i molt aprop nostre en tenim una, només hem de veure de nit el Turó de l'Home i ja es veu l'il·luminació. Però aquets són nuclis més o menys aïllats, en comparació amb el que representaria la nostra entrada a la O.T.A.N., omplint tot el nostre País de soldats i armament estranger. En una informació de "EL PERIODICO" del 12 de juliol de 1980 l'entrada a la O.T.A.N. ens costaria 2.300 milions de pessetes a l'any solament!. Fins ara no hem hagut de pagar res (en diners, al menys), i en canvi, els "estimats" nord-americans ens donaven, de tant en tant, material de guerra "ultramodern" que havia lluitat a la IIª Guerra Mundial, que cada dos per tres s'espantien. Si entrem a l'Aliança Atlàntica a més de pagar, ens donaran uns misils atòmics, la qual cosa farà que la U.R.S.S. ens apuntarà amb els seus arsenals (només ens faltava això) i possiblement un suport per part dels E.E.U.U. i els seus països satèl·lits al govern d'U.C.D..

En el camp militar-estratègic, és indubtable que la Península Ibèrica és importantíssima per aquets nens petits que juguen sobre els mapes a les guerres i a estratègies, llàstima que els hipotètics soldats seràn en la realitat de carn i os; constituint un triangle idoni entre Gibraltar, Ceuta, Melilla i Canaries, essent uns punts d'observació sobre Africa.

El Govern ha triat aquest moment per donar la notícia de la nostra futura entrada a la O.T.A.N. per a posar una cortina de fum als greus problemes que tenia, o té, el partit d'U.C.D.... Fracasos del Govern i que ara intenta dissimular.

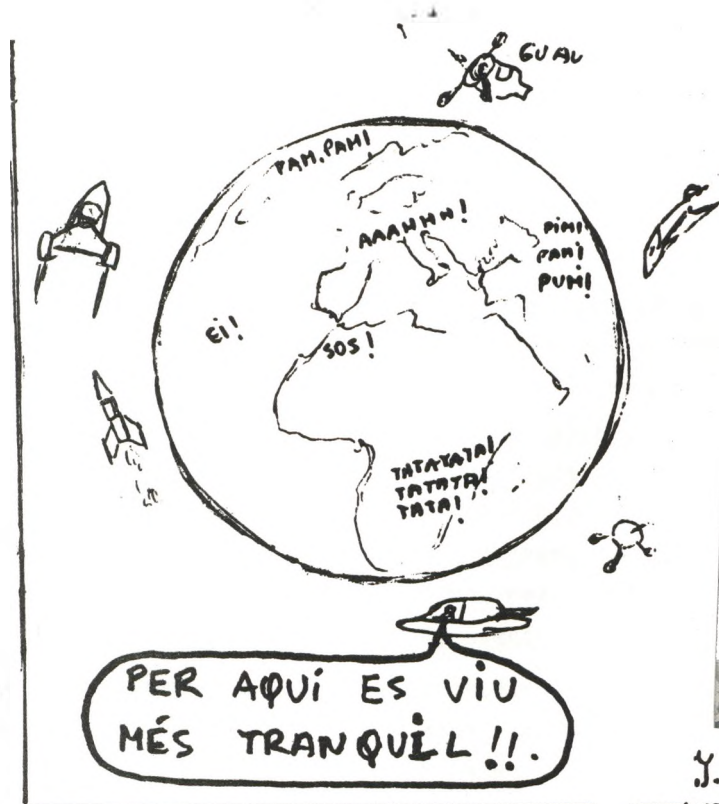
-hi ha els clàssics de l'atur, inflació,... no resolts, ni paliats.

-a més en tenim d'altres: el Marroc ens agafa els bai

xells pescadors, i més recentment també ho fa Portugal França, Algeria, Anglaterra i altres. França no ens vol vendre els productes agrícoles. La situació de Gibraltar no s'acaba d'arreglar mai. I per últim el Mercat Comú ara tampoc ens deixa entrar per causes internes d'Europa fixant-nos un termini mínim d'uns 15 anys. Ademés, la U.C.D. s'estava desfer en disputes internes molt...

Com podem veure la cosa estava negra pel Govern i per tant varen buscar un tema que aglutinés a totes les forces de dreta i centre en torn a U.C.D.. Aquest tema ha sigut el de la O.T.A.N., i a la vegada ha donat una mala situació a l'esquerra i molt especialment al PSOE que portava un camí socialdemòcrata total (seguint al SPD alemany), menys en el tema de la C.T.A. i per ací ha sigut atacat.

De bon principi la UCD ja compta amb la totalitat de les faccions que componen aquest partit-monstre, i més segur que pot sumar els vots de Coalició Democràtica i Unión Nacional, i molt probablement els de PNB (ja hi ha hagut converses), així aconseguiria la UCD un pacte que li donaria la majoria i l'estabilitat desitjada.

Però si tot això no fos prou no es farà un referèndum per a demanar l'opinió de la Nació, cosa que garanteix la Constitució en l'art. 92.1 "les decisions polítiques de transcendència especial podran ser sotmeses al referèndum consultiu de tots els ciutadans". Per que no es fa? Molt senzill, perquè sortiria un NO com una categoria, així ho mostren les enquestes fetes; inclús una enquesta per la revista militar "Defensa" als seus lectors va donar un resultat negatiu.

Bé, ara és l'hora de fer balanç, entre la 1ª i 2ª part d'aquest escrit creiem que uns mediocres polítics ens volen hipotecar el futur, ja que amb l'entrada a la O.T.A.N. ja no serem lliures per decidir el nostre futur. Sempre haurem de demanar permís als altres països per fer qualsevol cosa, i no qualsevol partit podrà pujar al poder. I quan es diu que això és per evitar una

altre guerra mundial, en tot cas seria al contrari, ja que amb l'entrada d'Espanya es desequilibraria la molt difícil igualtat dels blocs creats, per tant l'altre bloc hauria de buscar un país compensador i ademés podríem dir que mai ha durat molt la pau preparant la guerra.

La postura millor és un neutralisme i com menys armats millor, i no hauríem d'imitar als països/marionetes, i sí en canvi a una Suïssa, Suècia, Iugoslàvia, ... que estan sota una de les dues grans potències, però amb una certa independència; intentant no empitjorar l'explosiva situació internacional pel benefici d'uns pocs.

A partir d'ara em d'estar atents a qualsevol notícia e intentar aturar aquest perill, mostrant un síntoma de llibertat i capacitat de decisió pròpia, sense haver de recórrer sempre al "Tio Sam".

e la vegada que ens unim per treballar de cara al poble, Sant Hilari guanyarà un cent per cent. Llavors sortirem beneficiats tots. És a dir, nosaltres som els primers interessats perquè Sant Hilari s'estigui bé durant tot l'any".

El turisme, el CIT i l'Ajuntament

Referent a la dualitat d'objectius entre el CIT i la Comissió de Festes, en Ferran creu que "la Comissió de Festes es té que cuidar de tot el referent a festes i propaganda del poble en general. En canvi, el CIT s'ha de cuidar de l'aspecte turístic sense oblidar el poble". Sobre les relacions entre ambdues entitats, "no hi ha cap tipus de relació formal; així sí ens complementem". També, en Ferran pensa que "la Comissió de Festes treballa en l'àmbit que li pertoca, però no toca tan fort com hauria de tocar". Finalment, sintetitza que "Comissió de Festes és en un àmbit general i el CIT és el sector turístic".

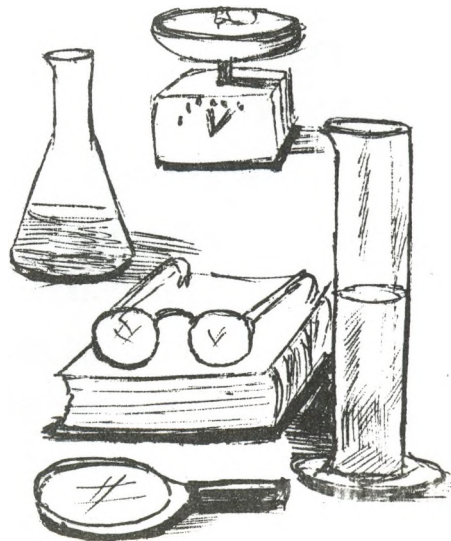
Per altra banda, l'Ajuntament, segons el Cit, no ha aportat solucions vàlides als seus objectius. Concretament, en la qüestió econòmica, en Ferran mostra el seu pessimisme per l'actitud de l'Ajuntament, "la qual no ens ha tret de cap angúnia". En aquest sentit no ha volgut ampliar l'informació, no obstant, en la festa del Tri-Centenari s'anà cercar ajuda econòmica a l'Ajuntament per tirar endavant amb l'extensa programació d'actes, fracasant totalment.

[ve pag. 7]

"Quant a l'àmbit industrial se'ns ha fet més mal que bé. No s'ha col·laborat amb el turisme". Tot i que el problema sigui més complexe, en Ferran creu que "no tot és indústria, sinó que l'economia la conforma diversos sectors i un poble que es decanti només per un d'ells, tard o d'hora s'enfonçarà".

El CIT està en crisi

La perspectiva del CIT és negra. Ja primers de juny hi hagué una sèrie de dimissions importants que limitaren en gran manera la programació dels actes d'aquest estiu, haguent-se de suprimir una sèrie de actes importants, entre ells el "sopar de duro". Aquesta crisi inicial es creu que desembocarà a finals de setembre en prendre la decisió de si el CIT superviveix o desapareix. No obstant, la perspectiva és molt fosca, com es dedueix de les paraules d'en Ferran Porta.

INVASIÓ de RATES

Hem de donar l'informació que Sant Hilari ha estat a punt de ser notícia arran d'una possible invasió que hagués pogut ser objecte per part de les rates. L'origen del fet està en la manca d'"aliment" que hi ha en les escombraries degut al canvi d'emplaçament de les escombreries; per tant, les rates començaren a baixar cap el poble. Sort de la ràpida i eficaç actuació dels ciutadans, que amb trets d'escopeta o bé amb varí, han aturat, de moment, la greu situació. Suposem que aquest serà un problema que dintre de poc tornarà ésser notícia degut a la facilitat reproductora de les rates i a la ràpida assimilació del varí.

~~Nobel~~ PER L'ESPRIU

TERRA no vol deixar passar l'ocasió sense anunciar la seva adhesió a la proposta d'Omnium Cultural pel premi Nobel de literatura del pròxim any, al català universal Salvador Espriu. Nat al poble veí de Santa Coloma de Farners, és un gran autor de la lirica catalana. No obstant, aquest no és un acte oportuniste per part nostre en descobrir, ara mateix, el geni d'aquest home, ja que nosaltres vàrem veure la gran importància d'aquest autor, ja gran, de les lletres al fer-li l'entrevista en el número tres de TERRA, a càrrec del company Xavi Clos.

11 de SETEMBRE 1980

Tampoc oblidem l'Onze de setembre, bo i apoiant tota activitat que es pogués portar a terme durant aquesta diada. Ademés, cal dir que la identitat nacional no s'expressa tan sols en diades o èpoques eufòriques, sinó que en una continuïtat de treball en la lluita nacionalista i de germanor amb tots els pobles del món, sense fer "chauvinismes" ni triunfalismes que no porten enlloc, sinó és al odi vers altres pobles.

TOT sobre "LA SEXUALITAT"

LES ANOMENADES DISFUNCIONS SEXUALS

Les disfuncions sexuals són una sèrie d'alteracions en la resposta sexual de les persones, la major part de les vegades per causa psicològica, les quals comporten molt freqüentment angoixes que impedeixen un normal desenvolupament de les relacions sexuals.

DISFUNCIONS EN L'HOME

-Falta d'ejaculació

Sol ser la impossibilitat d'ejacular, quan el membre es troba dins la vagina, degut a un bloqueig mental que impedeix l'emissió de semen.

La majoria d'aquests homes obtenen una ejaculació per masturbació, mitjançant la manipulació per una altra persona, o bé amb la relació orogenital. Sols deixen de tenir orgasmes quan el membre és dins la vagina.

Hi ha molts factors que poden contribuir a aquesta situació, com per exemple les repressions religioses, la por a embarassar la dona, la falta d'interès físic, etc.

-Impotència primària i secundària

L'impotent no pot realitzar l'acte sexual, ja sigui perquè no experimenta una erecció completa, o perquè no pot mantenir l'erecció el temps necessari.

La impotència primària és quan no hi ha hagut mai manteniment de l'erecció. Segons Masters i Johnson, la seva causa no és única, sinó que existeixen influències familiars i socials que alteren el desenvolupament de la personalitat durant l'adolescència.

La impotència secundària és quan falta o no es pot mantenir l'erecció, però s'ha aconseguit alguna altra vegada. Ha de descartar-se, en aquests casos, alguna enfermedad, però sol ésser més freqüent alguna alteració psicològica.

-L'ejaculació precoç

És un dels problemes més freqüents en els homes. Consisteix en una incapacitat de retardar l'ejaculació un mínim de temps, i comporta molts problemes a nivell de la relació sexual en parella. És una disfunció que pateixen molts homes, sense tenir-ne consciència, cosa que és molt més greu perquè en no considerar-ho un problema, no s'hi busca cap solució.

DISFUNCIONS EN LA DONA

-Disfunció orgàsmica

La disfunció orgàsmica primària, succeeix quan una dona no ha experimentat mai un orgasme. Masters i Johnson no fan servir la paraula frigidesa, perquè consideren que en molts d'aquests casos, allò únic que succeeix és que no hi ha una estimulació efectiva per part del company sexual.

Algunes dones poden experimentar l'orgasme amb la masturbació, amb la manipulació per part del seu company/a, o amb el joc orogenital, però no durant el coit. Masters i Johnson, en aquests casos, parlen d'inadaptació orgàsmica al coit.

Jo no considero aquesta situació una disfunció, sinó que la considero normal, ja que segons algunes enquestes realitzades, i en concret la de Shere Hite, demostren que el 70 per 100 de les 3.000 dones enquestades no aconsegueixen orgasme en el coit.

-Vaginisme

És aquella situació en què la dona, davant el contacte sexual, té un espasme involuntari al terç extern de la vagina, el qual impossibilita normalment la pràctica del coit. Per altra banda, aquestes dones poden tenir orgasmes per masturbació o per relacions orogenitals.

Normalment es pot comprovar amb una exploració ginecològica. Aquestes dones solen tenir una idea del coit com un acte realment agressiu, es pensen que la seva vagina és estreta, o han tingut relacions amb companys poc delicats els quals han practicat la penetració abans que elles estiguessin realment estimulades, la qual cosa ha fet que el coit fos dolorós.

-Dispareunia o coit dolorós

La causa del coit dolorós pot ésser tant en problemes anatòmics, patològics, com en problemes psicològics importants.

Són causes molt freqüents, la realització del coit quan encara no hi ha una lubricació suficient. També pot ésser degut a restes de l'himen a causa d'irritació, a la cicatriu després del part, a una infecció vaginal o de les glàndules d'entrada a la vagina, o bé, en dones menopàusiques, per una menor elasticitat i lubricació de les parets vaginals.

A vegades també es presenten dolors aguts al baix ventre, que solen ésser produïts per uns petits esguinços als lligaments que sostenen la matriu, després d'un part, un avortament o una violació.

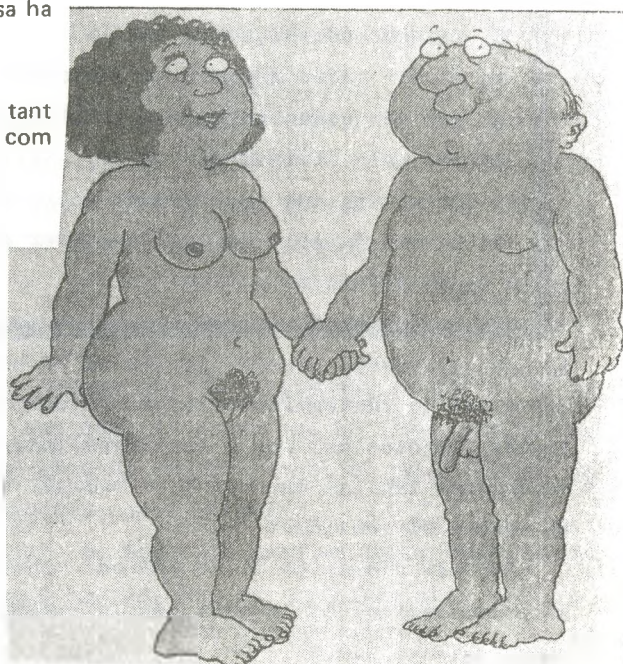
Només després d'haver descartat totes aquestes causes, es pot pensar en un problema psicològic.

CONCLUSIONS

Com es pot veure, hi ha força alteracions que poden comportar problemes en la vida sexual d'una parella. És important conèixer aquestes alteracions per a tenir-ne consciència. La major part tenen solucions relativament fàcils, i moltes fan necessària una bona informació i l'adopció de jocs eròtics diferents, així com alguna xerrada amb algú entès en aquests problemes. També pot ésser molt útil, moltes vegades, seguir els consells que donen Masters i Johnson al seu llibre "La inadaptació sexual".

És important intentar solucionar aquestes disfuncions quan més aviat millor, car cada vegada resulten més traumatitzants i de més difícil solució, i finalment impedeixen un desenvolupament beneficiós de la sexualitat.

Rosa Almirall

Il·lustració
d'Arthur Robins,
per al llibre
"¿De dónde venimos?"

—JORDI DOU PUIG:

El treball que ara podreu llegir, l'he fet per estudiar el nivell d'informació en que es troba l'hilarienc. Les dades són aproximatives (com és natural en aquests casos), però serveixen per fer-se una idea, i d'ella treure'n o deduir-ne conclusions.

A Sant Hilari, en dies normals d'estiu es venen uns 350 diaris, seguint el que més es ven "LA VANGUARDIA", encara que és impossible el nombre de gent que els llegeix.

D'aquesta xifra es poden deduir diferents conclusions:

- Solament un 10% (més o menys) de la gent llegeix diaris. I a l'hivern, encara són menys; la qual cosa suposa molt poca informació diària i general.
- Les persones que compren els diaris, difícilment compraran revistes de contingut cultural i informatiu.
- Implicitament, es pot despendre la importància (ja coneguda) dels mitjans de comunicacions de masses moderns, sobre tot, la televisió que no és dir gaire a favor de qualsevol Poble, ja que són comunitats molt fàcilment manipulables pels dirigents.

Per què es ven tan poca premsa escrita?

El perquè és molt difícil de saber amb certesa, es diuen diferents motius:

- "a la gent no li agrada llegir" aquesta, crec, és una explicació parcial, ja que si bé els diaris es venen poc, determinades publicacions (Corin Talledos, revistes del cor i esportius) tenen moltes vendes, per tant, sí que agrada llegir; la diferència és segons el contingut.

- "en els diaris no hi ha més que mentides", això seria veritat si la gent més informada i destacada no llegissin, en canvi, és a l'inrevés, la gent més preparada llegeix més i més, per tant, els que

diuen això, no és més que una excusa dels que no llegeixen.

- "no és agradable llegir penes i desgràcies", lamentablement, pot ser la que es veu normalment al carrer, a pesar de demostrar una total cobardia per part de qui diu això, afrontar-se amb la realitat.

- "a l'escola no es prepara al nen com a persona, sino com a computadores receptores de dades, sense pensar". Aquest és la prolongació de l'anterior punt, demostrant el mal funcionament de l'ensenyament en tots els aspectes. Ja que el temps d'aprenentatge es mostra una realitat molt diferent a la verdadera.

CONCLUSIONS

L'home (en general) no llegeix, no perquè no li agrada o perquè no vol, sino que podriem dir que no pot, en certa mida, ha estat castrat per rebre informació de totes les tendències i ideologies. Això es degut a que la educació i la societat envoltant es tanca en valoracions molt simplistes (bo/dolent, bonic/lleig, ...), sense ensenyar a l'infant que entre aquests extrems hi ha mils i milers de possibilitats. El qual provoca els extremismes d'un i altre costat, la incomprensió, la incomunicació, etc.. En canvi, la informació porta un respecte vers el veí en la manera de pensar, estant obert a tothom. Com a última conseqüència, aquest tenaçment comporta a que la gent desitgi els règims dictatorials, al veure en els la salvació del caos al no voler aquesta gent que se'els hi ensenyi la realitat circundant i que no els agrada (natural a l'home al no ser perfecte), i a canvi de no veure això, són capassos de renunciar a tots els seus drets, donant-els a una persona perquè hi posi una cortina i que no els hi deixi arribar la informació, encara que darrera d'aquest taló s'hi amagui

una represió i uns assassinats terribles: "és igualment jo no ho sapiga"... sembla que diguin aquestes persones.

Veieu on hem arribat parlant d'un tema que en un principi podria semblar insignificant? —

PETANCA A SANT HILARI

per:
ramon
masó
rosquelles

Un dels esports que mica a mica va prenent cos a Sant Hilari és la petanca. Aquest joc, molt practicat a França fins el 1975, es pot dir que no s'havia mai parlat a Sant Hilari; quant jo anava a col·legi, un professor que havia estat un temps a França, ens va voler ensenyar un joc nou amb boles de fusta i de diferents mides que s'assemblava molt a la petanca. Així mateix, a l'estiu, s'havia vist alguns forasters a jugar-hi però ningú hi havia fet atenció.

Aquest joc consisteix en encarar-se dos equips i tirant una bola petita de fusta, acostar-hi les grosses o de ferro. Mentres els dos equips tenen boles, sempre tira el que no guanya el punt, o sigui, que l'equip que té la bola més aprop de la petita, fa el punt i quan han tirat totes les boles els dos equips, es compten els punts o boles que l'equip guanyador té més aprop de la de fusta que l'altre, i guanya la partida l'equip que arriba primer a tretze punts. Els equips poden ésser formats per una persona (Individual), dues persones (Dupleta), o tres persones (Triplet).

Donc bé, com deia, l'any 1975 i sota la protecció de la Penya Localista, es va formar la secció de Petanca, gràcies a alguns homes d'aquesta vila tant emprenedora, ajudats també per alguns estiuiejants, i principalment pel seu President, Josep Vilabella Güell "En Pito". A poc a poc se han anat entrenant jugadors i al cap de cinc anys ja comença a donar els seus fruits, de tal manera que la última competició provincial que es va celebrar a Sant Hilari el passat 27 de Juliol, d'entre 44 tripletes assistents les locals varen guanyar el 1, 3 i 4 lloc de seniors i el 2, i 4 de dames. En concret, les tripletes guanyadores foren les següents:

Senior

	CLUB
1 Josep Pujol-Hilari Polo-Joan Güell	SANT HILARI SACALM
2 Ferran i Manuel Oliveira-Angel Fernández	SALT
3 Ramón Hortal-Jaume Carreras-Albert Ripoll	SANT HILARI SACALM
4 Jaume Collbatallé-Pere Fauria-Angel Llopis	SANT HILARI SACALM

Dames

1 Fina Horta-M ^{re} Lluïsa Horta-Maria Pla	CASSA
2 Montserrat Pujol-Maria Pujol-Ana Perez	SANT HILARI SACALM
3 M ^{re} Angels Torres-Juanita Carrillo-Catalina Serra	SALT
4 Dolores Moragas-Lourdes Busquets-Carme Gou	SANT HILARI SACALM

NOTA: el club de Petanca està obert a tothom, o sigui a aquell o aquella que vulgui jugar només ha de dir-ho.

Possibles Solucions

Com totes les solucions d'aquests tipus, és molt fàcil de dir, però no tant de fer. Cal que tota persona que es senti responsable (persona o institució) intenti convèncer o motivar a la gent a llegir qualsevol cosa. Primer caldrà donar coses que agradin al lector per anar passant, poc a poc, a contingut més complexos, fins aconseguir que cada persona vegi la necessitat de culturalitzar-se a sí mateix (ací podrem veure la importància de l'esco-

la). El primer que cal desterrar és que hi ha persones que quan et diuen que no llageixen, ho fan amb un aire de superioritat: "el paper escrit no més serveix per a cremar".

I això és molt més greu en temps democràtics, en que s'han de comparar opinions molt abans d'anar a votar, per tots els mitjants de comunicació possible. Ací podem lligar la capacitat de manipulació que té la "teletonta" i qui la governa.

ESPANYOLISME? ... SÍ!

NEUS COSTA I CANALS

Catalana sense complexes

Acabo de llegir l'escrit del company Xavier Pujol a "TERRA"; m'he quedat molt pansida, no tant per l'escrit en sí com pel seu significat.

Com és possible que un jove com ell pugui escriure d'aquesta manera? en tant despit o en tant racisme? quant la joventut és en sí i per natura generosa i despresa?.

Com un jove de la seva edat parla amb tanta seguretat de repressió, de que les persones han estat sotmeses de jons esclavitzans?.

Aquesta actitud seria comprensible en persones d'edat, en gent que visquè la guerra o el que vingué després, però ¿què l'hi ha mancat a aquet noi per sentir-se tan desgraciat i oprimit?.

La llibertat és una paraula molt mal entesa i mal emprada. La llibertat és un sentiment que surt de dintre i que quan el tens ningú te'l pot prendre. Et poden empresonar o fer-te callar però el teu esperit, la teva voluntat, és teva; en el teu interior ningú hi mana i tú ets lliure per deixar volar la teva imaginació tan lluny com vulguis, les teves idees són solament teves i ningú te les pot prendre.

Es molt fàcil dir que no tens llibertat per fer o desfer, però, no serà això una excusa de mal pagador per no esforçar-nos una mica més?

T'asseguro que els de la meva generació (i soc més gran que tu) tots coneixíem no solament la història de la nostra Generalitat, sino que d'amagat i amb molt bones arts ens preocupàvem de tot el que passava arreu del món; i llegíem no sols el passat del nostre poble, sino també tot el que significava moviment filosòfic. Així en plena repressió nosaltres coneixerem

a Marx, Bakunin, Marcuse, Sartre i tots els considerats "malalts" del moment, no essent això obstacle per què en determinats moments nodríssim la nostre sensibilitat amb els escrits de Tagore, el que ens ha permès més tard ésser persones obertes, comprensibles i sobretot humanes.

Preguntes què es ser espanyol. No t'has parat a pensar que des del seu cantó ells també tenen raó?. Els que anàvem a l'escola per allà els anys 50-60, havíem d'aprendre que Espanya era una unitat de destí en el univers. Després dels anys passats crec que hi hagué gent que creien de bona fe en la unitat de tots els territoris de l'estat espanyol per aconseguir un destí comú; fou un somni, equivocat o no, però en tot cas digne d'un respecte, perquè difícilment podras exigir per tú el que no ets capaç de donar.

Totes les idees són dignes, d'ésser tingudes en compte i el que hem preocupat és el resorgir d'una vella polèmica que pels temps passats i per què avui ens considerem més civilitzats hauríem de tenir ampliament superada. Els homes, siguin de la nacionalitat que siguin, són abans que tot sers humans portadors d'uns valors que no es poden ignorar; parlar aquestes altures d'espanyolisme i catalanisme pot ser també oportunisme. →

● Submergible atòmic soviètic avariats en les aigües del Japo, el dia 22 d'agost. Produïx radioactivitat.

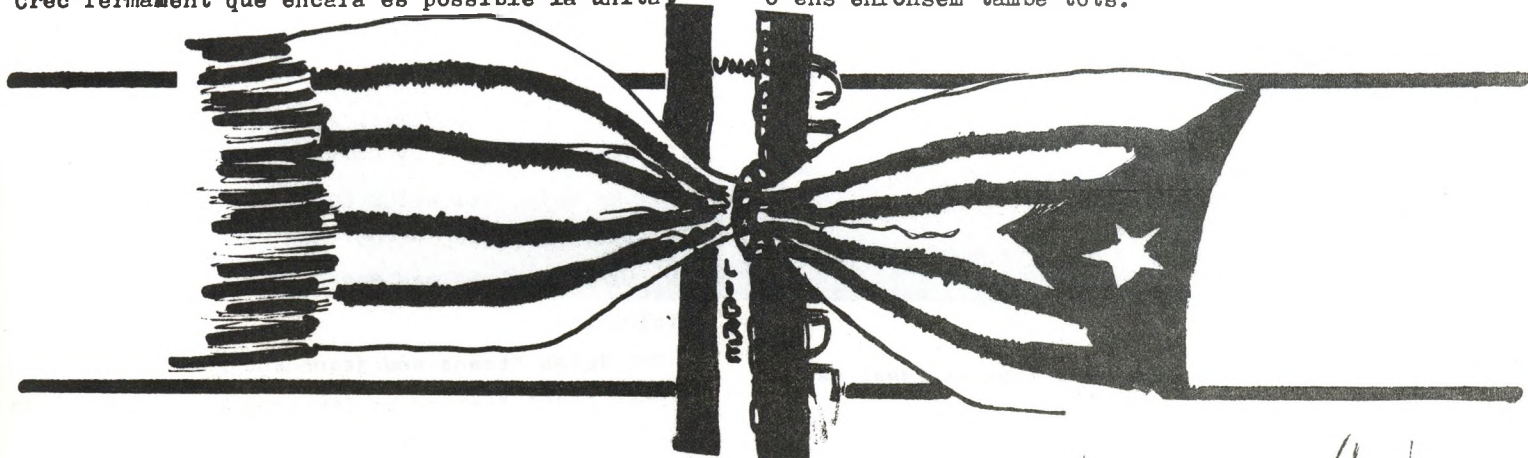
El pati ja està prou revoltat i la cosa prou calenta, posar més llenya al foc és com a mínim una imprudència per no dir una paraula més gruixuda.

Si de veritat admires a Gandi, fes-ho en tot el seu ample aspecta d'home de pau, que creia sincerament en que els homes amb el diàleg podien no solament entendre's, sino que s'enriquien i que de boms i dolents n'hi han a tot arreu.

Crec fermament que encara és possible la unitat

i l'amor entre els homes, que cada dia són més els que tenen voluntat de construir i no de destruir i que el Lerrouxisme està més que superat, no crec en fronteres ni en superioritat d'una raça sobre d'altres; tot nacionalisme mal entès és feixisme i em considero ciutadana del món, d'un món que està molt malament i que necessita de tots.

Remuntar la crisi, reduir l'atur, trobar noves fonts d'energia, escolaritzar a tothom, treballar en pau són tasques prou engrescadores com per merèixer l'atenció d'uns i d'altres perquè o ens salvem tots o ens enfonsem també tots.

NOTICIARI BREU.

A Barcelona, durant la darrera setmana d'agost, una sèrie d'individus racistes atacaren als àrabs que trobaren, sobre tot, a les Rambles de les Flors. Esperem que solament hagi estat una febre d'estiu.

El batlle de la ciutat gallega de Lugo, ha arranjat el problema de la gent que demana caritat d'una manera molt peculiar: posant-els a la presó per evitar que la gent ben pensant vegi la misèria existent.

Contra el què va fer el batlle de Lugo, el de Vic va voler fer un pacte amb la gent marginada i que demana caritat. L'Ajuntament els hi pagava el dinar i els diners suficients perquè cada dia tornessin al seu lloc d'origen, però, i contra el que cavia esperar, ningú s'hi va presentar, resultant que enguany la capital d'Osona no té quasibé pidolaires.

MÚSICA

-xato II-

En el món de la música hi ha molt per discutir i mai estarà millor dit allò de "sobre el gust no hi ha res escrit".

Però, el què no hi ha dubte, és que música n'hi ha de millor una que altre. ambé és cert, però, que diàriament podem llegir crítiques sense la més mínima validesa, fins i tot sense tenir cap idea del què és la música, arribant finalment a confondre al públic.

Tot seguit passo presentar-vos les novetats del mes de més interès:

-QUEEN "the Game", un elepè que dóna una nova imatge al grup del Regne Unit, amb molta marxa i bon arranjament.

-WAX "attack", una gent molt marxosa, ideal per bellugar-se.

-ROXI MUSIC "flesh blood", un elepè molt semblant al Manifeso.

-ALICE COOPER "Flush the fashion", un disc a te-

nir en conte pels addictes d'aquest senyor.

-LOU REED "crowing up in públic", el monstre en decadència, influenciat, sens dubte, pel grup que l'acompanya.

-ALDI MEOLA "splendido hotel", un doble àlbum amb una gran dosi de bona música.

-CHIC COREA AND HERVIE HANCOCK, imprescindible pels entesos a la bona música.

Altre novetats: ALICE COLTRANE AND SANTANE "illuminations". ISAAC HAYES "and omer again". TED NUGENT "scream dream". BOB MARLEY AND THE WAILERS "Uprising".

THE TEENS "teens and jeans and rock an roll".

Chic COREA "return to foreves". AEROSMITH "nighth in the rust". Mc Cartney II.

I ja res més per aquesta vegada. Dintre d'un mes tornarem donar més novetats.

PARLEM BÉ

PER UN POBLE NET
PER TOTS NOSALTRES

MAL DIT

BEN DIT

apit.....api
verbene.....rebetlla
apoteosis.....apoteosi
apendre.....aprendre
atracu.....atracament
arreclar.....arreglar
Huesca.....Osca
baloncesto.....bàsquet
fresas.....maduixes
tabacu.....tabac

MAL DIT

BEN DIT

mistos.....llumins o
cerilles
xinus.....xinesos
murenu.....morè
fresons.....maduixó
ganaderia.....ramaderia
butanu.....butà
polleria.....aviram
Inglaterra...Anglaterra
corrida.....cursa

DEMOGRAFIA

NAIXAMENTS

3-Juliol Neus Cuberta Junca
31-Juliol Jordi Juanhuix Vales
6-Agost Mª Dolors Andreu Facada

DEFUNCIONS

14-Juliol Concepció Comajuan Parramón
1-Agost Josefa Puig Torrent
19-Agost Maria Busquets Ripoll

Assoliren el cinquè lloc

ELS JUVENILS A BÈLGICA

Amb aquest escrit, volem donar la nostra més cordial felicitació al C.E. Sant Hilari pel seu èxit darrer. No tant sols pel resultat obtingut, sino que ja és un gran esdeveniment sortir a l'extranjer a jugar.

Com ja vàrem dir en el numero 8 de "TERRA", el que desaparagués el "repàs esportiu del mes", no volia dir que ens desentenguem de l'esport a Sant Hilari. Aquest és un exemple de que no l'hem oblidat; nosaltres, sempre que sigui possible, estarem en el punt destacat de l'esport per donar-lo a coneixer.

També desitjariem que els nostres tècnics haguessin tret bones experiències d'aquell país, on sembla que es dona importància a l'esport en general des de petit, aconseguint grans atletes. Encara que ací, al nostre país a l'hora de posar-ho a la pràctica trobem a manca instal·lacions, que en canvi, allí sí tenen a dojo; però, en fi, cal treballar dins de les nostres possibilitats, perquè, l'esport com tantes altres coses, vagin amunt ràpidament.

Per acabar, i referent a l'últim punt tractat, ací a Sant Hilari en aquest aspecte ens trobem desassistits en quant a instal·lacions (com a molts altres llocs), cal pregar que aviat els nostres ulls vegin com una realitat el poli-esportiu, però més val esperar i que el resultat sigui bo, que no pas amb precipitacions i que surti un desastre; diem això últim perquè sembla que anirà per llarg, encara que la Diputació ajudi, ja que després de les grans despeses (festes, camió escombreries, ...), l'Ajuntament va molt estret de pessètes.

Els juvenils del C.E. Sant Hilari va ésser invitats en el torneig internacional de Gosselies (Bèlgica) els dies 15, 16 i 17 d'agost. El viatge constava de 56 persones, de les quals 32 eren acompanyants.

Hi havien sis equips belges i quatre estrangers. El nostre equip era el més jove. És important ressaltar que els altres equips eren de primera divisió de llurs països.

El primer partit que va jugar el Sant Hilari, va ésser amb el Chatleroi de Brusselles (guanyador del torneig); guanyà l'equip belga pel resultat de 2 a 0.

Aquest partit es disputà el matí del divendres. Per la tarda vàrem jugar amb l'equip italià del Torino.

Va ésser un partit molt interessant. Els guanyadors foren els italians, que marcaren el gol de la victòria quan passava un minut del temps reglamentari, quedant el resultat final en 1 a 0. Si aquest partit s'hagués guanyat, era el Sant Hilari qui passava a disputar la final.

La tarda del dissabte dia 16 es va jugar amb l'equip belga Cuillier. Els nostres jugadors vàren donar una lliçó de com jugar a futbol, tot lluitant fins que el àrbit pités el final. El resultat fou favorable als jugadors hilariencs pel tanteig de 2 a 0 essent en Tarrès l'autor dels dos gols.

En acabar aquest partit, es va fer una excursió a Brusselles. Concretament vàrem visitar l'Atomium i la Grand Place. Després vàrem anar una estona a les fires, ja que era el milenari de la ciutat.

L'últim partit es va jugar el diumenge pel matí amb el Namur, també de Bèlgica. Els nostres jugadors van guanyar per 2 a 1. Els gols foren marcats per l'Artola i en Brugarola respectivament. L'anècdota d'aquest partit va ésser la presència del Sol.

A la tarda es realitzà l'acte de l'entrega de premis. El Sant Hilari va quedar en un meritori cinquè lloc.

El dilluns pel matí vàrem sortir de Gosselies cap a París; aquí hi restarem nou hores que s'aprofitaren per visitar La Tour Eiffel, La catedral de Notre-Dame, l'Òpera, l'Arc de triomf, La Tour de Montpernàs... i també els barris baixos de la capital francesa.

A les 20 hores vàrem emprendre el viatge de tornada.

